

Hamamın İçine Tuz Serpenler

– Grsel ÇOPUR · 19 Eylül 2011

Masasının üstünde duran derin düşüncesinden seri halde sıyrıldı.Yıldırımlar dşmşt artık ıssız ovalara.Sesli kalabalıkların incitici heykelleri evine misafir olabilmeyi can-ı gönülden istiyordu.Neydi bu cidal merdivenlerinde yürümek,neydi bu koşşturmacalar!.Kimisi lfet bataklığında kaybettiği atallarını ararken,kimisi de kaybettiği lezzetini aramaya durmuşt.Bu bataklıkta arayan kaybediyordu,hangisinde kazanmışlardı ki..aramanın sonsuz esintisi gizemli makaslarla kesilmiş ve bir kenara atılmıştı.çorak arazilerde matem hoşamedisi çadırlarını kurmuşt.Kalabalık sesler,sesli kalabalıkla çay içme randevusuna hazırlanmıştı.Hazırdı su isteyen heykeller;düşünce helvasının kırıntılarıyla çölde eritilmiş gıdalarını kstrenler ise bugün sessizdi.Bir günün içerisine asırlık hüsran sıkıştırılmış ve istif edilmişti.

Kavisli mimarisiyle inşa edilmiş bir hamam gözüne ilişti.Perspektifini daraltarak o yöne doğru ilerledi.Kapı önünde asırlık tozlar,genç adımlı terler ve çürümüş bir iskelet vardı.Teneşiri vakıf malı olmayan kasesinde gurbet iklimde hayata gözlerini kapadığı açık olarak belliydi.Hava güneş hediyesiyle baş başa,düşünce kristali ise kapı eşiğindeydi.Sönmeyen yangına yardım eli uzatabilecek tulumba henüz gölgesini bırakmamıştı.Gölge bile makamını istemiş,makam ile anılmaktan haz sırasına girmiş ve halkın arasına katılmamıştı.Ses cazibesinin gölge ile ünsiyet kurabilmesine yeşil ışık yakılması,ayrılmaz istek halinde tarihin talihsiz sicil defterine nakşını vurmuştu.

Ne demekti gölgenin renk istemesi,makam sevdasıyla tac hevesi..?İnsanın özündeki oluşumun kapısıydı bu mesele.Kapıdan girenin kapı ile bakış açısının özdeşleşmesi rantabl karakterdi.Bu çekirdeğin aritmi patlaması asırlık ınarlara zarar verebilirdi."Kapıdan ayrılmama" düşüncesi ile kapı eşiğine örümcek ağı gibi bağlanma farklı karakterin parkeleriydi.Kalbe girenin kapıdan içeri girmesiydi hayatın sarmaşıkları ve meyveleri..

Beli bükülmüş ihtiyar asırlık külfetini yaslamıştı masaya..Karşısında duran ise az önceki sessiz yolcu adayıydı.Söz,yaşın üstünlüğüne göre dilden szlmşt:

-Hamam, bir iskeletin temiz olmasını sağlayamaz mıydı?

-Sessiz kaldım.Sesli kalabalıkların vurdumduymazlığına kulak kabartmadan çaresizlik içerisinde geri döndüm..Sonrası malum.Burada sizinle buluştum.

-Elest'i bilirsin sen.Dünyada karşılaşanlar geçmişte ruhlarıyla buluşmuş insanlardır.Buluşmalar ruh aynasında merkez boyuta erer.Sana bu iskelet ile olan yakınlık sergzeşti bile sorulabilir.şüphemiz yoktur,şüphe bizde kalmadı..!

-Desene efendim,işimiz çok etin!

-Kapı önündeki o haykırış ve sendeki sendeleme,insanların ilgisizliği sana bir şeylerin sonunu çağrıştırmadı mı?Bir meselenin sonunun gelmesiyle insanın olgunluğa yelken açması normal sayılabilir.Olgunlaşma genelde sonda olur.Ölümün rengi ile insanın yaşamına puan verilebilir.İsteklere katılma programında rota nereye ilerlemişse ona göre hüküm verilir.

-Ne ilginç değil mi efendim?İskelete can veren,iskeletini temizlemeyen insandan kalbinin hesabını isteyecek.Kalp garantör olursa iskelet yürünmesi gereken yolda yürüyor.Bu bağlamda az bir şey verip çok kazanmanın dibacesi verilmiş olmuyor mu?

-Çok güzel buyurdun evladım.Seksen yıllık hayatımda verdiklerimle kurtulacağımı her zaman kuşatamam.Gizli bir sürprizin de hayatımın sonunda bana armağan edileceğini ümit ediyorum.İnsanı ümidi kurtarıyor.Yoksa şu kırışık alnımla,aynalardaki görüntülerde reform yaparak hayata tekrar dönme arzum olamaz.Dünyadaki muhabbet kurduğum insanlar bana şahit olsunlar,bu bile kazancım olmaya yetebilir...

-Doğru buyurdunuz..ama aklım hala iskelete karşı yardım eli uzatılmayışında.İnsanlar bunu nasıl göremediler şaşkınlık konusu..

-Evladım,ben o iskeleti kırk yıldır orada görüyorum.Kaldırmak istedim kalkmadı,isteğiyle kaldı orada.Rüya hayatın gerçeği değildir,onun ile amel de olmaz;fakat,içimdeki hakikat ve gözlerimle konuşuyorum sana.O iskelet kapı eşiğinde kalmaya bir müddet daha mahkum olacak.Kalbi yaşarken isli-paslı yolda ilerlemiş ve zift hançeri yudumlamıştı.Ecel merdivenini tırmanırken son basamağa geldiğinde kapı yüzüne kapatılmış ve geri püskürtülmüştü.Şuan kapı eşiğinde bu şekilde beklemesi sence reva değil midir?Belki de bir gün kapı açılacak ve buyur edilecek.Kim bilir?

-En azından kapı önünde merdivene çıkıyordu.Niyetini bilemeyiz fakat,temizlik için gelen insana sonsuz zincirleri bağlayamayız gibi..

-Gemi hala batmadı evladım..!

Derin düşünceler insanın içini nasıl da yankılandırıyordu.Çağlayanlar haklıca haykırır çöllere.Kar çiçekleri bahara sarılarak tebessüm eder.Kuşlar kanatlarıyla süzülür bir tohum tanesine ulaşabilmek için.Yağmur katreleri kimseyi rahatsız etmeden iner insanlık çatısına.Meyveler önce kalbe sonra göze sevdilir yaprak yaprak.Yeşil ruhu temizler ve yolculuğa çıkartır.Çölde ıssızlık ve yalnızlık vardır.İlham kapıları kapatılmamıştır yüzüne.Alın teri küstürülmez tarla kuşuna.Pencere camından süzülen yağmur tanesi yalnız değildir,adı üzerinde o bir yağmurdur.Melek kanatlarıyla yeryüzüne inen ve içimize misafir olan,meyvesini tattığımız sergüzeştin sonsuz yaratıcısı,iskeletin çürümüş dokusuna bir reçete yazmıştır.

Kırk yıl öncesinden yere uzanmış iskeletin altına bırakılan notta şunlar yazılmaktaydı:

"İskeletin varlığı,hayatındaki yokluk krallığına havale edildi.Nasıl yaşamışsan o şekilde dirilecek ve iskeletini bu minvalde kaldıracaksın.Teneşirdeki yardımcıların şahit de olsa,yaşantındaki grafikler senin reçetendir.Her yaşayan kurtulamaz,kurtulmayı şeref bilenler müstesna..

Gürsel ÇOPUR